

Wysiadanie poza przystankami

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 27, październik 2017 07:57

Marcin Maksymiuk

Odslony: 16326

Podstawą rozstrzygnięcia w tej sprawie jest przepis art. 92a ust. 1 ustawy o transporcie drogowym przewidujący możliwość orzeczenia kar za naruszenia związane z wykonywaniem przewozu drogowego polegające na naruszeniu obowiązków lub warunków przewozu drogowego.

Przepis art. 92a ust. 6 tej ustawy stanowi, że wykaz naruszeń obowiązków lub warunków o których mowa w ust. 1 oraz wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 3 do ustawy. Załącznik ten natomiast w punkcie 2.2.3 określa karę 3.000 zł za naruszenie przepisów o wykonywaniu przewozów osób polegającego na wykonywaniu transportu regularnego z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu w zakresie ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków.

Zestawienie zatem tego przepisu ze sformułowaniem zawartym w załączniku nr 3 pozwala na stwierdzenie, że wykonywanie przewozu z naruszeniem wyznaczonych przystanków wiąże się z karą pieniężną w wysokości 3.000 zł. Zestawienie to znajduje swoje uzasadnienie również w treści przepisu art. 18b ust. 1 pkt 3 ustawy o transporcie drogowym, który stanowi, że wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się tylko na przystankach określonych w rozkładzie jazdy oraz przepisie art. 18b ust. 2 pkt 3 tej ustawy z którego wynika, że zabrania się podczas wykonywania przewozów regularnych zabierania i wysadzania pasażerów poza przystankami określonymi w rozkładzie jazdy.

Do istotnych ustaleń pozwalających na wydanie prawidłowej decyzji w zakresie nałożenia kary pieniężnej konieczne jest zatem ustalenie:

- czy Skarżący wykonywał regularne przewozy drogowe,
- jaki jest rozkład jazdy danej linii oraz przystanki określone w zezwoleniu,
- czy zabrano lub wysadzono pasażerów poza przystankami określonymi w rozkładzie jazdy.

Wszystkie te trzy elementy wynikają w sposób niebudzący wątpliwości ze zgromadzonego w aktach materiału dowodowego.

Nałożenie kary w tych okolicznościach faktycznych nie naruszało przepisu art. 92a ust. 1 ustawy o transporcie drogowym.

Nie jest zasadny również zarzut naruszenia przepisu art. 92c ust. 1 pkt 1 ustawy o transporcie drogowym.

Przepis ten stanowi, że nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 92a ust. 1 na podmiot wykonujący przewóz drogowy oraz inne czynności związane z tym przewozem a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza się jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że podmiot wykonujący przewozy lub inne czynności związane z przewozem nie miał wpływu na powstanie naruszenia a naruszenie nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności których podmiot nie mógł przewidzieć.

Przepis ten przewidujący możliwość odstąpienia od ukarania przedsiębiorcy prowadzącego również regularny przewóz osób wymaga więc wykazania dwóch okoliczności przy czym muszą wystąpić one łącznie. Po pierwsze, że nie miał on wpływu na powstanie naruszenia, jak również iż nie mógł przewidzieć że ono nastąpi.

Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje.

Wysiadanie poza przystankami

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 27, październik 2017 07:57

Marcin Maksymiuk

Odśłony: 16326

Przedsiębiorca prowadzący przewóz drogowy odpowiada za działanie kierowców prowadzących poszczególne jednostki transportowe w zakresie w jakim dopuszczają się oni naruszeń przepisów o transporcie drogowym czy też czasu pracy kierowców.

Przepis ten łączy bowiem uwolnienie się od odpowiedzialności przez przedsiębiorcę z brakiem wpływu na powstanie naruszenia jak także niemożnością przewidzenia zdarzeń i okoliczności które do niego doprowadziły.

W przedmiotowej sprawie naruszenie polegało na wysadzeniu pasażerów poza wyznaczonym rozkładem jazdy przystankiem a taką okoliczność przedsiębiorca miał możliwość przewidzieć. Jak wynika z akt sprawy był on już informowany przez Zarząd Transportu Miejskiego w (...) pismem z dnia 5 lipca 2016 r. że autobusy jego firmy transportowej zatrzymują się na przystanku (...).

W takich okolicznościach jego zapewnienia, że uczynił wszystko aby uniknąć naruszenia przepisów prawa w zakresie transportu drogowego nie są wiarygodne. Podkreślić przy tym należy w oparciu o protokół kontroli, że przyczyna zatrzymania się na "zabronionym przystanku" nie wynikała z tzw. przyczyn losowych ale stanowiła następstwo tego, że wysiadającym pasażerom było wygodnie na tym przystanku wysiąść. Nie zaistniało zatem żadne zdarzenie tego rodzaju, że byłoby one niemożliwe do przewidzenia i mieszczące się one w kategorii zdarzeń nadzwyczajnych.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 7 września 2017 r. II SA/Rz 608/17

Źródło: [CBOSA](#)